

הפגנות

חולירע
וקאטיושות

קשה היה לדעת אם אלפי הירושלמים שמילאו את כיכר מנורה ביום השני האחרון

בגין נואם בעצרת גח"ל
1100 השתתפה, גם המיליונים

המרצחים יגיוחו. בגין השתמש בכל האמצעים כדי להבהיל את שומעיו. על רקע מפת ענק, עליה היו מצוירים טוחי קאטיושות שיוצבו בגדה המערבית ויסכנו את ערי ישראל, הופיע בגין כשמקל ארוך בידו, הצביע על המפה כמצביא בחדר מלחמה. "רחוב בן יהודה, רחוב יפו, הקטמור נים, כולם יהיו בטוחים הקאטיושות אם ניר סוג... עפולה ובאר-שבע יהיו תחת אש... אם ניסוג יגיע הנה חוסיין ובעקבותיו יגיי חו המרצחים." זעק בגין.

יותר משיצא נגד ממשלת גולדה מאיר, יצא בגין נגד ארצות הברית: "על ארצות הברית לזכור שהעם הקטן הזה עשה בשביל אמריקה יותר משעשתה אמריקה בשביל ישראל... מה יכול נאצר לתת לאמריקאים איני יודע, אבל בינתיים נתן נאצר לרוסים את החולירע..."

כריכת החולירע, שהיא סכנה מוחשית לתושבי ירושלים, יחד עם תיאור פגזי הקאטיושות שיונחתו עליהם, עשתה את שלה. המונים משולהבים, בחובם בלטים בחורי ישיבות ורבנים, הגיבו על דברי בגין בתשואות סוערות. היה ברור שכמו בימים הטובים יכול בגין, אמן הדיבור, לעשות בקהל ככל העולה על ליבו. אילו היה קורא להמון לעלות על הכנסת, היו עושים זאת בהתלהבות.

אחריו הופיעו נואמים נוספים, שתמצית בדריהם:

● ד"ר חיים יחל קרא לעם להתלכד נגד סכנת הנסיגה.

● ח"כ משה צבי נריה התרכו בדבריו במצבם של השבויים במצריים.

● בנו של הרב הראשי, הראשון לציון יצחק ניסים, ח"כ משה ניסים, אמר ששלום בלתי מבוסס מהווה הזמנה למלחמה נוספת.

● ח"כ מרדכי סורקיס החשיד את האמריקאים בכוננות ודון.

● ח"כ איסר הראל הזהיר כי אין לקבל את תוכנית רוג'רס.

אולם אף אחד מנואמים אלה לא הצ-

קהל אלפים מאזין לנאומו של בגין
אפילו לכבוש את בגדאד

ליח לעורר את הקהל כשם שעשה זאת בגין.

עסקים
לא על הלחם לבדו
יחיה מוכר הלחם

כמה יכול כבר בעל מכולת להרחיח ממך כירת לחם אחיד, שמחירו לצרכן 38 אגו? רות? כמה בעלי מכולת בבאר-שבע מצאו שיטה בעזרתה ניתן להרויח מכיכר לחם אחד סכומים נכבדים מאוד, המגיעים לפעמים למאות לירות.

יום אחד התייצב אברהם בן יחיא בניי מין, בעל מכולת בשכונה ד' בבאר-שבע, בפני ליאון ברגר, בעל מאפיית נחשון,

רון, בעצרת הראשונה שערך הוועד העל-מיפלגתי למניעת נסיגה, באו להפגין נגד הנסיגה או לשמוע את מנחם בגין.

הקהל הירושלמי היה מאו ומתמיד הי קהל הטוב ביותר של בגין. כשהוא מופיע בפניו מרגיש בגין כמו בימים הטובים כשנאם בהפגנות המונים נגד השילומים או נגד נסיגה מסיני ב-1956. ניכר עליו שהוא חש להחליף את סיגנון נאומיו האלגנטיים המבריקים בכנסת, וחוזר אל הסיגנון הי דמאוגי של הנאום להמונים.

יתכן ואלפי המפגינים היו באים לשמוע את בגין גם אם היה קורא להחזרת כל הי שטחים או לכיבוש בגדאד. ויתכן גם שי תושבי ירושלים, יותר מאזרחי ערים אחרות בישראל, מתנגדים בנפשם לכל נסיגה כיוון שהם רואים אותה כחלוקתה מחדש של עירם.

החוג בקריות ייפגש ב-3.9.70 בשעה 20.30

אצל משפחת יגור
הגפן 5, קרית ביאליק

נושא:

- 1. מסירת דו"ח מהועידה
- 2. המשך ההתארגנות

יאוש

"מה עוד נותר כדי להקל עלינו את ההיים? אנו עומדים לחופו של אוקינוס, וקוראים הלילה ואל הריקנות שמעבר לנו, לפעמים נשמע קול עונה מתוך החשיכה. אבל הקול א קולו של טובע; ומיד שב השקט לטרור בכל. העולם נראה לי מקום נורא ביותר; זפר הסובלים והאוכלים גדול מאוד, ולעיתים קרובות אני תמה כיצד הם מסוגלים זאת את כל זאת. להכיר אנשים היטב, הוזה אומר לדעת את הטרגדיה שלהם; הטרגדיה רך-כלל משמשת נקודת המוקד אשר מסביבה בנויים חיים. ואני מניח שלולא היו משך רוב הזמן בעינינו שד הרגע, לא היו יכולים להמשיך וזחיות.

הדברים הללו נאמרו עליי אחד מגדולי ההוגים של הדור הזה, על-ידי אדם ששימש יום ומלמד לתנועות שלום רבות בעולם, אדם שהלהיב צעירים רבים למאבק נגד רוח החימוש והאטום, אדם שזכה להגיע לגיל המופלג של תשעים ושבע שנים. נתי לברטרנד ראסל, הוגה הדעות האנגלי המפורסם, אשר הנאמר למעלה לקוח מתוך וטוביגורפיה שלו, שזה מקרוב ראתה אור באנגליה ובארצות-הברית.

ברטרנד ראסל היה הנביא האחרון שדיבר על יכולתו המופלאה של האדם, על ערכו זמשי, ועל הבטחון כי אכן השג ישיג את אשר הוא שואף להשיג. ברטרנד ראסל י אחד מן האחרונים שהיה משוכנע כי האדם בעצמו יגשים את "ימות המשיח", ביא לעולם שלום אמיתי ויציב, שהיון רכוש ואחחה. אך הוא — כמו רבים לפניו וחריו — סיים ביאוש נורא. המאורעות האחרונים שכנעו אותו כי כל תקות חיוי כוססת על שקר גם, שכן האדם בכל-זאת מושחת, גוים — וחלוש מכדי שיוכל תגבר על עצמו. הוא רואה עתה מסתור אחד: ה"ענינים של הרגע", שבהם יכול גדם להטמין את ראשו בחול ול"לשאת את כל זאת" עד להתפוצצות האדירה והאחרונה תסטוריה האנושית.

הוא לא הראשון שמגיע למסקנות כאלו, וכנראה גם שלא יהיה האחרון. קהלת, מאות יות של שנים לפניו, דרש לפשר החיים, ומצא את עצמו עומד בפני המסקנה הנוראה "הכל הבלים, הכל הבל", ועליכן טמן גם הוא את ראשו בחול למשך זמן-מה ואכל זתה בדעתו כי מחר ימות. כדאי לקרוא את הספר התניכי הנהדר המוונח הזה, וכדאי ו לשים לב למסקנה הסופית שאליה הגיע קהלת בסופו-ש'ל-דכר: בסוף ספרו הוא שתחרר מן היאוש ומרפיון הדיים הבא לו מיאושו, ומסכם כי "כל האדם" יכול כל זאת להגיע לידי ביטוי אמיתי ומושלם — אבל מסגרת מוגדרת ומאד לא מקובלת יום: יראת ה' ועשיית רצונו.

אנו, היהודים המשיחיים, איננו פסימיסטים כברטרנד ראסל. אנו מסכימים עם קהלת. אופטימיזם שלנו איננו נובע מכך שעדיין לא התאכזבו מן האדם. ההיפך הוא הנכון: עולם לא שמנו באדם את מבטחנו. כליכולם של ההתרחשויות הרגושים מסביבנו היום תרחשים כפי שאמר מקודם כי יתרחשו, והדברים כתובים שחור על גבי לבן מזה אות שנים ויותר. עובדה זו משמשת לנו לחיזוקיתר לבטחונו באלוהים אשר יתערב היסטוריה האנושית — כפי שהתערב שוב ושוב במשך הזמן, ויביא את אותם "ימי משיח" המצופים.

האדם לא יושיע את עצמו, אלוהים יושיע אותו — או שישפוט אותו. הבחירה בין שועה למשפט (ישועה מן העבדות לאותו טבע מושחת שכבר דברתי עליו, וכן מתוצות המעשים שנעשו מטבע זה), בחייה זו בידינו היא. גם בימים "מודרניים" אלו יש יקום לתשובה כלפי אלוהים ואמונה בישוע, המשיח אשר בידו יעשה ה' כל זאת. לחוץ למסגרת זו של תשובה ואמונה — אנו כבולים לאותו יאוש נורא, שחן זהו רצון זאלוהים, שנפנה גם לדוחים-את-דרכי-אלוהים, גם אם הם מתכסים באדרת חסודה של נורה ומצות, ונראה בישוע מנצרת את המבטא ברהסמכא של מהות יעודנו כיהודים — כבני אדם.

ירובעך

T.J. 2234, רמת-גן

מכתבים ייעו